
Sprawozdanie z działalności Towarzystwa : Sprawozdanie z Działalności Wydziałów : Wydział I językoznawstwa i historii literatury

---

Rocznik Towarzystwa Naukowego Warszawskiego 54, 116-117

1991

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Sprawozdanie

Poprzednie sprawozdanie złożyłem dnia 22 stycznia 1991 r. Wkrótce po tym odnalazłem w archiwum PAN dokument stwierdzający, że dnia 3 marca 1951 r. Kasa im. Mianowskiego połączyła się z Towarzystwem Naukowym Warszawskim i notarialnie przekazała mu cały swój majątek, o czym powiadomiłem Zarząd Towarzystwa.

Niestety, sprawa się skomplikowała przez to, że dnia 20 maja 1991 r. powstała Fundacja Popierania Nauki pod nazwą „Kasa im. Józefa Mianowskiego”. W statucie tej Fundacji § 2 ma następujące brzmienie: „Kasa im. Józefa Mianowskiego – Fundacja Popierania Nauki, zwana dalej Kasą, jest kontynuatorką i sukcesorem praw i majątku istniejącej od 1881 r. «Kasy pomocy dla osób pracujących na polu naukowym im. d-ra med. J. Mianowskiego»”.

W piśmie z dnia 26 lipca 1991 zwróciłem uwagę Zarządu na powstający problem, do kogo ma należeć dawny majątek Kasy Mianowskiego: do nowo utworzonej Fundacji, czy do TNW.

Prosiłem Zarząd o rozważenie tej sprawy i podjęcie decyzji, gdyż od tego zależy zakres dalszej działalności Komisji Rewindykacyjnej. W oczekiwaniu na odpowiedź Zarządu TNW działalność Komisji została wstrzymana.

Po upływie dwóch miesięcy w piśmie z dnia 25.09.1991 zrezygnowałem z udziału w Komisji Rewindykacyjnej, gdyż zostałem przewodniczącym Komisji Rewizyjnej TNW i nie mogę pracować w innej Komisji, której działalność podlega kontroli Komisji Rewizyjnej, proszę więc o zwolnienie mnie z udziału w Komisji ds rewindykacji dawnego majątku TNW.

Piotr Strebeyko

5. Sprawozdania Komisji Wydziałowych

- Komisja Kultury Słowa – Wydział I, patrz. str. 128
- Komisja Logiki – Wydział II, patrz str. 145

6. Sprawozdanie z Działalności Wydziałów

Wydział I językoznawstwa i historii literatury

Przewodniczący: Janusz Siatkowski (czł. zw.)

Sekretarz: Paulina Pelcowa (czł. zw.)

Wydziałowy Zespół Redaktorów: Barbara Bartnicka (czł. zw.), Janusz Pelc (czł. zw.).

a) Sprawozdanie z działalności naukowej

Odbyły się posiedzenia naukowe, na których przedstawiono następujące odczyty:

dnia 21 stycznia 1991 r. – prof. Barbary Otwinowskiej: Obrona Kochanowskiego – polityka.

dnia 10 lutego 1991 r. – prof. Jadwigi Puzyniny: język-interpretacja – przekład (na materiale „Vade-mecum” C. Norwida), w tłumaczeniu R. Fiegutha.

dnia 18 marca 1991 r. – prof. Bohdana Galstera: Puszkin i Mickiewicz

dnia 20 maja 1991 r. – prof. Janusza Pelca: Cenzura i autocenzura w XVI-XVII wieku w literaturze polskiej.

dnia 17 czerwca 1991 r. – prof. Mariana Jurkowskiego: Z problemów przekładu Biblii.

dnia 21 października 1991 r. – prof. Jolanty Tubielewicz: Odbicie w stosunku Japończyków do imigrantów w najstarszych zachowanych źródłach pisanych (VII wieku).

dnia 18 listopada 1991 r. – prof. Hanny Popowskiej-Taborskiej: Na tropie dawnych kaszubskich formuł magicznych.

dnia 16 grudnia 1991 r. – prof. Zbigniewa Sudolskiego: Refleksje nad listami Elizy Krasińskiej.

W posiedzeniach uczestniczyło od 10 do 25 członków Wydziału, w których także zaproszeni przez członków TNW goście.

Po referatach w dyskusji zabierało głos kilku do kilkunastu członków.

STRESZCZENIA

Barbara Otwinowska

JAN KOCHANOWSKI JAKO POLITYK

Odczyt dotyczył głównie 1) analizy źródeł, które przysporzyły złą sławę Kochanowskiemu-politykowi, 2) analizy utworów, które miałyby być przykładem dezorientacji politycznej Poety. Wśród historyków literatury sąd taki upowszechnił się od dawna, a ostatnio został podtrzymany przez W. Weintrauba. Główną podstawą tej negatywnej oceny jest relacja Świętosława Orzelskiego z votum, wypowiedzianego przez „pana Kochanowskiego Sandomierzanina” w czasie drugiego sejmiku elekcyjnego, 26 listopada 1575. Orzelski przedstawił tę wypowiedź w sposób kpiący, poprzerywany rzekomymi ripostami wieloletniego marszałka izby poselskiej, Mikołaja Siennickiego. Tego typu zachowanie się Siennickiego byłoby dosyć kuriozalne, nie tylko na tle jego własnej kariery politycznej, ale i na tle obowiązującej kultury sejmowej tego okresu. Siennicki